

eller den anden ægtefælle har erhvervet ved et tidligere ægteskab. Spørgsmålet kan belyses ved følgende eksempel: Frk. Andersen gifter sig med hr. Berg, hvis navn er beskyttet, og hun får sin mands navn. Ægteparret bliver skilt, og fru Berg gifter sig med hr. Christensen, med hvem hun får et barn. Efter den gældende navnelov kan hverken barnet eller hr. Christensen få navnet Berg. Hvis derimod fru Berg og hr. Christensen ikke giftede sig, ville barnet få navnet Berg, fordi det er født uden for ægteskab.

Med hensyn til *børns* navn opstår spørgsmålet kun, når forældrene ikke har samme efternavn og derfor efter lovforslaget skal vælge mellem faderens og moderens navn. En adgang til at vælge et efternavn, som en af forældrene har fået ved et tidligere ægteskab, indebærer en svækkelse af navnebeskyttelsen. Dette accepteres imidlertid efter navneloven for børn uden for ægteskab, da det i praksis ofte er den eneste mulighed for, at mor og barn får samme navn, jfr. betænkning nr. 254/1960 om en ny lovgivning om personnavne s. 28. Det er imidlertid også på dette punkt mindre rimeligt, at der ikke gælder samme regler for børn i og uden for ægteskab, og justitsministeriet finder derfor, at børn ved fødslen skal kunne få deres fars eller mors navn, uanset om dette er erhvervet ved et tidligere ægteskab, jfr. forslaget til § 1, stk. 2.

De samme hensyn gør sig imidlertid ikke gældende med hensyn til spørgsmål om, hvorvidt et navn, der er erhvervet ved et tidligere ægteskab, skal kunne overføres til en *ny ægtefælle*. Hensynet til den tidligere ægtefælle taler for, at en sådan navneoverførelse fortsat ikke skal kunne ske, og reglerne om ægtefællets navn i forslaget til § 4 er derfor udformet i overensstemmelse hermed.

d. I almindelig sprogbrug anvendes i reglen ordet »efternavn« for det navn, som i den gældende navnelov betegnes »slægtsnavn«. I en række tilfælde er betegnelsen »slægtsnavn« imidlertid i og for sig misvisende, nemlig hvor der ikke er nogen slægtsmæssig tilknytning til navnet, f. eks. hvor navnet erhverves ved ægteskab. Udtrykket »efternavn« passer endvidere bedre med navnelovens øvrige terminologi (fornavn, mellemnavn).

På denne baggrund foreslås det, at betegnelsen »slægtsnavn« i navneloven erstattes med »efternavn«. Tilsvarende forslag blev stillet i det norske forslag til ændring af navneloven, men er ikke medtaget i den norske ændringslov.

e. De gældende regler om anmeldelse af *fornavn* findes i lov af 4. marts 1857 om forandring i for-

ordningen om dåben af 30. maj 1828 og §§ 5-6 i sidstnævnte forordning. Efter disse bestemmelser, der ikke gælder for Sønderjylland, skal der inden 1 år efter barnets fødsel anmeldes et fornavn for barnet til ministerialbogen. Oversiddes fristen, kan anmeldelsen søges fremtvunget ved anvendelse af tvangsbøder efter overøvrighedens bestemmelse. Efter § 6 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 572 af 22. november 1977 om anmeldelse af fødsel, navn og dødsfald i de sønderjyske landsdele skal der inden 2 måneder efter barnets fødsel anmeldes et fornavn for barnet til personregisteret. Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde.

Da der efter forslaget indføres regler om anmeldelse af efternavn i navneloven, jfr. § 1, stk. 3, og da det i øvrigt er hensigtsmæssigt at samle reglerne om navne i én lov, foreslås det, at også reglerne om anmeldelse af fornavn optages i navneloven. Efter forslagens § 11, stk. 2, skal fornavn således anmeldes eller tillægges ved dåb inden 1 år. Justitsministeren kan dog efter § 17, 2. pkt., fastsætte en kortere frist for Sønderjylland.

f. Den gældende navnelov indeholder i kapitel 2 regler om fortabelse af efternavn i forbindelse med ophævelse af adoptivforhold eller omstødelse af ægteskab. Efter lovens § 10 mister adoptivbarnet ved ophævelse af adoptivforholdet det slægtsnavn, barnet har fået ved adoptionen, medmindre det tillades barnet at beholde navnet. Ved omstødelse af ægteskab mister hustruen ifølge lovens § 11 det slægtsnavn, hun har fået ved ægteskabets indgåelse, hvis det ikke af særlige grunde ved dommen tillades hende at beholde navnet. Efter lovens § 12 mister endvidere den, der har fået slægtsnavnet efter en person, der fortaber retten til navnet efter §§ 10-11, også selv retten til navnet.

Justitsministeriet har ikke medtaget tilsvarende bestemmelser i lovforslaget.

Ophævelse af adoptivforhold kan efter adoptionslovens kapitel 3 - bortset fra tilfælde, hvor adoptanten og adoptivbarnet eller barnets virkelige forældre er enige - kun ske på grund af adoptantens forhold. Der er derfor efter justitsministeriets opfattelse ikke tilstrækkelig grund til at fratage adoptivbarnet retten til det engang erhvervede efternavn. På baggrund af reglen i adoptionslovens § 23, stk. 1, hvorefter retsvirkningerne af adoptionen mellem adoptivbarnet og adoptanten og dennes slægt bortfalder ved adoptivforholdets ophævelse, er det i forslagens § 3, stk. 2, præciseret, at barnet ved adoptivforholdets ophævelse bevarer retten til et efternavn, der er erhvervet på grundlag af adoptionen. Ønskes barnet ved adoptivforhol-